

dette Thing billige, at § 7 bortfalder, saa maa ogsaa dette Punkt falde bort, da der i saa Fald ikke vil være Personer, at sætte i Skat, som ikke have Bopæl i Kjøbenhavn, og som altsaa maa findes paa vedkommende Sted i Mandtalslisten, uden at man derom behøver at have nogen særskilt Bestemmelse.

Feddersen: I Henhold til de Bemærkninger, der bleve fremsatte af den ærede Ordfører, seer jeg ikke, der kan være nogen Betænkelse ved at gaae ind paa de fleste af de Forslag, der ere stillede af Udvalget; navnlig finder jeg, at dets Forslag med Hensyn til Ordningen af Apparatet ved Skatteopbeholden, er meget hensigtsmæssig, idet man derved faaer Leilighed til at tage Hensyn til de Forsandringer, der ved Flyttebagen stee i Mandtalslisterne, men dette Forslag vil jo atter gjøre det fornødent, at der stee en Omforlæggelse af Skatteaaret, saa at det 1ste Qvartal af Egenlenderaaret bliver lagt til det foregaaende Skatteaar; derved forekommer det mig, at Saagen kommer fuldsommen paa det Nene. Jeg antager ogsaa, at der ikke fra andre Sider vil være Noget at indvende imod disse Forslag, som jeg anseer for meget hensigtsmæssige til en bedre Ordning af Sagen. Hvad derimod angaaer Udvalgets Forslag til § 6 og sammes Forslag til en ny § 7, da forekommer det mig tvivlsomt, om det ikke var bedre at blive staaende ved de Forslag, der ere fremkomne fra det andet Thing. Det ærede Udvalg har foreslaaet, at den tidligere § 7, som blev forkastet i det andet Thing, paany skulde optages ganske i samme Form, hvori den tidligere har foreligget her. Der er jo vistnok endeel svage Steder ved denne Paragraph, som jeg ikke paany skal indlade mig paa at drøfte, da de under den tidligere Forhandling meget vidtløftigt ere omhandlede, men den formelle Grund, der har bevirket, at Sagen har faaet det Udfald i Landstinget, som den har faaet, er, saavidt man kan see af Forhandlingerne, den, at det har store Betæneligheder ved sig i en Lov, der er bestemt for Kjøbenhavn, leilighedsviis at give en almindelig Regel, der skulde gjælde ikke alene for Hovedstaden, men paa en vis Maade for Landcommunerne i deres gjensidige For-

hold. Derfor troer jeg, at Sagen i og for sig frembyder særdeles mange Betæneligheder og Vanskeligheder, og jeg maa tilstaae, at jeg savner noget den Smøbekommen, som ellers vises fra de forskjellige Things Side, med Hensyn til en Overenskomst, om jeg saa maa sige, med Hensyn til denne. Jeg for mit Vedkommende antager, at det let kunde medføre Vanskeligheder og muligt forhindre Loven fra at komme ud, dersom man vilde inhævere en Paragraph, som i og for sig har sine betænelige Sider, og som desuden efter et bestemt udtalt Princip er bleven forkastet i det andet Thing, og det forekommer mig derfor, at det vilde være tilraadeligere at gaae ind paa de subsidiaire Bemærkninger af det ærede Udvalg, saaledes at § 7 virkelig ikke blev optaget i Loven, og at der naturligviis derefter maatte stee den Forandring i § 12, som er bleven antydet af det ærede Udvalg. I § 6, som den nu foreligger, er der fra Udvalgets Side foreslaaet en Hovedforandring, i hvilken der ligger — jeg veed ikke, om det har været tilfaldet — en anden Tanke end den, som jeg troer tidligere har gjort sig gjældende her. Den Grundtanke, som jeg efter en gjentagen Overveelse af Forhandlingerne her i Thinget troer har gjort sig gjældende, er den, at de Indvaanere i Kjøbenhavn, som tillige havde Bopæl andetsteds, skulde have en Lempelse i Skatten. Det er en Tanke, som, hvis jeg maa see et Dieblit paa Foracterne i Sagen, er indeholdt for det Første i Loven af 21 December 1858, hvor der netop bestemmes en Lempelse i den nuværende Hjælp og Næringskat, betinget ved den Omstændighed, at vedkommende Personer ikke havde fuldstændig Andeel i Communsens Goder i den Tid, de opholdt sig i andre Communer; i det oprindelige Udkast, som fremkom fra Ministeriet, see vi ogsaa, at Tanken var den, at Skatten vel skulde paalignes alle Stadens Indvaanere, men dog saaledes, at der ved Beskattningen af Saadanne, der tillige havde fast Ophold i andre af Landets Communer, blev taget Hensyn til den Tid, de opholdt sig her i Kommunen. Den samme Tanke har foresvævet ved Affattelsen af en Bestemmelse, som ifølge et Forslag af et andet æret Medlem og mig ved anden Behandling blev optaget i Loven, og hvorefter